

lærlingen hos Hr. Bogbindermester *Luplau*. Desuden har en Guldsmed og en Uhrmager tilbudt at modtage Lærlinge.

Af andre praktiske Sager, vedrørende D. K. S. vil jeg nævne: *Fæstekontoret*, *Engageringskontoret* og *Oplysningskontoret*.

Fra Formanden for Fæstekontorets Bestyrelse, Hr. Inspektør *Lyngbye* har jeg modtaget følgende Beretning:

Dansk Kvindesamfunds autoriserede Fæstekontor for Kvinder.
Fæstekontorets Virksomhed i Aaret 1889, det andet efter dets Oprettelse, har været drevet i ganske samme Spor som tidligere, og man tør nu, da der foreligger Erfaringer fra to Virksomhedsaar, udtale et grundet Haab om, at Kontoret vil vise sig at være livskraftigt nok til at yde et godt Bidrag til Løsningen af den særdeles betydningsfulde Opgave: ved alle til Raadighed staaende Midler at modarbejde de fordærlige Forhold, hvorunder Bortfæstning navnlig af kvindeligt Tyende hidtil har fundet Sted, især i Kjøbenhavn. Først og fremmest søger Kontoret at virke i saa Henseende ved paa absolut hæderlig og uegennyttig Vis at være Mellemed mellem Tjenestesøgende og dem, der have Pladser at besætte. Selvfølgelig kan Kontoret ikke indlade sig paa at garantere, at de Tyender, det anser for skikkede til en given Plads, ere i Besiddelse af de Egenskaber og Færdigheder, der ønskes, lige saa lidt som man tør indestaa for, at de Pladser, man anser for egnede for de Tjenestesøgende, svare til disses Ønsker og Forventninger. Sikkerhed i saa Henseende kan kun opnaas ved længere Tids privat Kjendskab til de Paagjældende, som et Fæstekontor, der ikke vil indskrænke sig til at besætte nogle faa Pladser om Aaret, ikke kan forudsættes at sidde inde med. Hvad man derimod med Billighed kan forlange — og denne Fordring søger vort Fæstekontor med Samvittighedsfuldhed at tilfredsstille — er, at Kontoret kun medvirker til, at et Tyendeforhold indgaas, naar Kontoret selv efter alt, hvad der foreligger, maa gaa ud fra, at Tyendet passer for Pladsen og omvendt, samt at de Omstændigheder, der kunne tale for og imod, i hvert enkelt Tilfælde udtrykkelig meddeles begge Parter. Og det er vor Overbevisning, at naar et Herskab eller Tyende ikke ad privat Vej kan skaffe sig fuld Garanti og saaledes er henvist til enten at avertere i Aviserne eller at henvende sig til et Fæstekontor, vil den sidstnævnte Udvej, naar Fæstekontoret drives efter de udviklede Principer, men ogsaa kun da, være at foretrække, dels fordi det for begge Parter vil være tidsbesparende, dels ogsaa, fordi der er størst Sandsynlighed for et gunstigt Resultat, naar der med Ombu vælges mellem et større Antal Pladser og Pladssøgende. Ej heller maa det lades ude af Betragtning, at i alle Tilfælde, i hvilke Herskab og Tyende opholde sig nogenlunde nær ved hinanden, vil personligt Møde mellem dem blive arrangeret fra Fæstekontorets Side, forinden Fæstemaalet indgaas.

Det tør siges, at Dansk Kvindesamfunds Fæstekontor allerede har udrettet adskilligt godt ved sin Virksomhed. Ikke ubetydelige Beløb ere sparede for de Tyender, der have benyttet Kontorets Mellemkomst, hvad der navnlig under Tjenesteledighed kan have afgjørende Betydning for